

og som saadan deltaget i et „Vennemøde“ inde i København, hvor blandt andre selv den gamle Grundtvig havde talt — for sidste Gang. Siden den Tid saas hun ikke ofte udenfor sin Faders Hus og Mark; og navnlig holdt hun sig ganske borte fra de undertiden temmelig frie Forlystelser, hvormed Byens Ungdom fordrev Fritimerne om Søndagen og i de lyse Sommeraftener. Derimod hørte man hende bestandig gaa og synge — undertiden himmelhøjt — ved sit Arbejde i Stald og Køkken, eller især naar hun gik med Malkeaaget den lange Vej op over Markerne.

Blandt Byens Folk morede man sig undertiden lidt over hende, men fæstede sig iøvrigt ikke syn-derligt ved disse Egenheder. Hun var jo endnu halvt et Barn, kun nitten Aar, og desuden kendte man godt dette aparte Væsen fra andre af Egnens unge Piger, der havde været paa Højskole. Man vidste, at der altid skulde hengaa nogen Tid, inden de unge Tanker igen fandt sig tilrette i de jævne, dagligdags Bondevaner.

... Imidlertid var Klokken bleven fem, og Kapellanen havde endnu ikke indfundet sig. Blandt den Flok Mænd, der med Væver Hansen i Spidsen havde samlet sig henne ved Indgangsdøren for at modtage ham, begyndte der at spores nogen Æng-